

A gyakorlat címe	Segélykérő telefon
A gyakorlat típusa	problémamegoldó; kommunikációs; önismereti; dramatikus
Javasolt korcsoport	14-16 éves, 17-20 éves
Időigény	20-30 perc
Helyigény	tanteremben megvalósítható
Eszközigény	nincs
A gyakorlat részletes leírása	<p>Instrukció: „Mindannyian voltunk már olyan helyzetben, amikor jól jött, hogy felhívhattuk egy barátunkat, segítséget kérve tőle vagy egyszerűen csak azért, hogy kibeszélhessük magunkat neki. Most arra kérlek benneteket, hogy képzeljétek el egy ilyen helyzetet, és „hívjatok fel” valakit a csoportból, mintha a legjobb barátotok lenne. Akit megszólítanak (felhívnak), tegyen úgy, ahogy egy igazi barát tenne ilyenkor. A beszélgetésnek akkor van vége, ha a hívó fél elbúcsúzik.”</p> <p>A csoport maradhat körben ülve vagy U alakot formálva, kitehetünk két széket a színpadra – egymásnak háttal.</p> <p>Az instrukciót követően megvárjuk, míg valaki szimbolikusan felemeli a kagylót vagy kiül az egyik székre és megszólít (felhív) valakit a csoportból. A beszélgetés idejét lehetőleg ne korlátozzuk. Időkereteinknek megfelelően több telefonhívásra is kerüljön sor.</p> <p>Ezt a gyakorlatot olyan csoportban ajánljuk, ahol a tagok már jól ismerik egymást.</p>
Javasolt reflexiós kérdések, feldolgozási szempontok	Kérjünk visszajelzést a hívó és hívott felektől, hogyan érezték magukat a szerepben, milyen segítséget kaptak, mit gondolnak tudtak-e segíteni.
Kulcsszavak (címkék)	empátia, problémaazonosítás, problémamegoldás, kommunikáció
Forrás	Kardos Edina - Bod Petra: Interaktív drogprevenciós játékgyűjtemény, Kompania Alapítvány, Budapest, 2004